

Međunarodno Glasilo

Klanjateljice Krvi Kristove

Klanjateljice Krvi Kristove – Vrhovna uprava - Via Maria De Mattias 10, I - 00183 Roma

www.adoratrici-asc.org

redazioneasc@adoratrici-asc.org

Godina XXV. - br. 1, siječanj 2022.

Lima, Peru
5-28 Luglio 2017

Moj božićni dar

Uvodnik

Priznajem da sam prilično uzrujana. Tijekom Božićne Mise, umjesto dobrodošlice daru Djeteta koje je rođeno u tamnoj i dotrajaloj špilji moga srca, stalno sam razmišljala o svakodnevnim poslovima: rokovima na poslu, prijateljima i obitelji. Kako dosadno!

“Usredotoči se, saberi se!” – Ništa. Nakon Mise, večerat ću s Družbom Predragocjene Krvi. Moje drage male sestre koje, kada sam bila sama i jako potištena, došle su po mene i srdačno me primile. Moja obitelj. Kada razmišljam, provodeći Božić s njima je nauobičajeniji način provođenja blagdana. “Ali baš ovdje, danas, zašto ne možeš osjetiti ništa? Skoncentriraj se! Saberi se!” Ništa.

Kada je slavlje završilo, sišla sam dolje u kuhinju pitati da li treba pomoći. Sestra Nadia, koja je preuzela odgovornost za kuhinju za ovu prigodu - inače je to dužnost s. Anie - bila je zauzeta prženjem maslina iz Ascoli. Svjesna mojih kulinarskih sposobnosti, dala mi je dužnost serviranja voća. U međuvremenu, s. Maddalena je bila zauzeta serviranjem hrane na kolicima. Sve je bilo spremno.

Pogledala sam u blagovaonicu: stolovi su bili uređeni, poredani u obliku potkove, stvarajući ogroman luk uređen za slavlje. Mala Božićna zvijezda nadvila se nad svakim stolom, a na svakom mjestu nalazio se dar – torrone (slatkiš od lješnjaka), lijevo, na što bi se kladila da je stavila s. Teresina! Iza ovog velikoga aranžmana na stolu, pogled mi je zastao na jaslicama, koje

su do najsitnijih detalja pomno uredile s. Rani i s. Deepa, koje su u tom trenutku palile svjetla. Na drugoj strani, veliko božićno drveće davalo je toplinu cijelokupnom ozračju.

Idemo. Sve ostale su pristizale jedna po jedna: s. Maria Grazia, s. Bridget, s. Patrizia, s. Monica. Ana Marija me kroz šalu upitala što mi se dogodilo. Konačno je i s. Loreta stigla: zadržala se u Crkvi radi pospremanja. Zauzela sam mjesto pored s. Ljubice kako bi saznala najnovije informacije o njezinom studiju. Svi su bili tu, samo je jedan stol, zadnji na lijevoj strani, bio prazan.

Odjednom je na vratima provirila djevojčica. Mora da je imala oko 5 ili 6 godina. Na sebi je imala crveni džemper, a kosa joj je bila skupljena u dvije pletenice. Nosila je rajf na kosi s malim rogovima soba. Svima se nasmiješila i potrčala, zagrlila s. Nadiju i s. Rani. Iza nje su ušli njezini majka i otac s još troje djece: dječaci otprilike istih godina kao i njegova sestra, ali sramežljiviji, koji nisu puštali mamu iz ruku; još jedan mlađi brat s invaliditetom kojeg je tata gurao u kolicima; i konačno tek rođena djevojčica koja nije mogla imati više od tjedan dana. Beba je bila odjevena u malenu odjeću Djeda Božićnjaka, zajedno s malim šešikom.

Riječ je o sirijskoj izbjegličkoj obitelji koju zajednica već nekoliko mjeseci ugošćuje u stanu u sklopu samostana. Bio je to prvi put da sam ih sreća.

Kazalo

Uvodnik

◆ Moj božićni dar

Prostor Vrhovne uprave

◆ Online Međunarodni susret ASC & CPPS suradnika

ASC u svijetu

◆ Misa zahvalnica za 15. obljetnicu ASC prisutnosti u Mafuiane

◆ Virutalna molitva za pokojne

◆ Josip, naš učitelj

1

◆ Božić

◆ Misijski centar u ASC Domu umirovljenika

7

7

Prostor za JPIC/VIVAT

◆ Otajstvo utjelovljenja

U Družbi

◆ Kalendar Vrhovne uprave

◆ Rođendani: Slavimo život

◆ Preselile su u kuću Očevu

7

7

8

9

9

9

Gledam ih, očarana. Djevojka s crvenim džemperom i smeđim pletenicama poskakivala je uokolo, savršeno opuštena. Njezin plahi brat sjedio je kraj svoje majke, krišom promatrajući sve. Dječak u kolicima razgledavao je oko sebe dok ga je otac stavljao pored sebe i provjeravao je li u udobnom položaju. Novorođenče je odmah dočekano zagrljajima svih ovih čudesnih teta i ugušeno maženjem.

Zbunjena, osjetila sam kako mi suze peku oči. Nije bilo razloga, ili je možda bilo puno razloga. Obitelj je spokojna i nisam razumjela je li se ta činjenica užasno kosila s mojim iznenadnim osjećajem, ili naprotiv, savršeno to objašnjava.

Skrenula sam pogled. Sve što nam je trebalo bio je moj plač bez razloga u tako lijepom, srdačnom trenutku!

Ipak, dok smo jeli i šalili se, dok smo pljeskali s. Nadiji odjevenoj poput Djeda Božićnjaka, dok je dijelila darove svima, uz pomoć s. Rani, dio mene se i dalje pitao zašto se osjećam slomljenog srca, te sam tražila razlog.

Čak ni sada, gotovo tjedan dana kasnije, još uvijek nisam pronašla razlog.

Znam samo da sam kroz tu emociju dobila vrlo veliku milost.

Bio je to moj božićni dar: novo lice promijenjeno nelagodnom koju sam osjećala tijekom proslave.

Dobila sam dar pun ljubavi, koji je otkrio određeni smisao za humor - te suze nezadovoljstva kao odgovor na moju ljutnju što nisam u potpunosti "osjetila" dolazak Djeteta na svijet.

- Kamo gledaš, ti veliki ovisniče? Kao da mi je Otac govorio dok mi je davao svoj otkačeni dar - Evo ga. Ovdje je Dijete.

S crvenim džemperom i smeđim pletenicama, savršeno opušteno šetajući među časnim sestrama. Odjeveno u sićušnu odjeću Djeda Božićnjaka, mažena u naručju onih koji su tražili da ga drže. Stidljiv i drži se za rukav svoje majke: nudi svoje slabosti brizi i ljubavi svog tate.

Kao što kod mene često biva, tražila sam na krivom mjestu, na pogrešan način. Na kraju krajeva, nisam trebala ništa drugo nego pogledati gore u trenutku kada je djevojčica provirila u sobu.

Federica Pazzelli

Online Međunarodni susret ASC & CPPS suradnika

U 13:00 sati (po rimskom vremenu) u subotu, 18. prosinca, održan je online sastanak preko Zoom platforme u organizaciji ASC Vrhovne uprave i Generalne kurije CPPS-a (Misionara Krvi Kristove), na kojem su se okupili svi predstavnici suradnika duhovnosti Krvi Kristove iz cijelog svijeta iz obje Družbe. Bilo je 56 suradnika s raznih kontinenata. Susret, s prijevodom na pet jezika, otvorili su pozdravnim riječima o. Emanuele Lupi, generalni moderator CPPS-a, i s. Nadia Coppa, vrhovna poglavarica ASC. Otac Emanuele se prisjetio putovanja suradnika misionara CPPS-a koji je, nakon mnogo godina MERLAP-a (Međunarodnog susreta suradnika laika Dragocjene Krvi), doveo do potrebe razmišljanja o novim načinima susreta i suradnje.

S. Nadia je ponovila važnost poziva Crkve da zajedno hodimo, tražeći nove načine da budemo misionarska prisutnost, obitelj Predragocjene Krvi u svijetu. Objavljujući i dijeleći "radosti i nade, tuge i tjeskobe čovječanstva" (GS 1) izražavamo sinodalnu prirodu onoga što jesmo: Božji narod koji ponizno putuje kroz povijest, slijedeći stope ... Jaganjčeve.

Popodnevni rad, koji je moderirao Otac Alois Schlacter, CPPS, započeo je molitvom koju je predvodila s. Wiesława Przybyło. S. Maria Grazia je pripremila i koordinirala susret u suradnji s tehničkom pomoći s. Therese Raad, za prijevod i grupni rad.

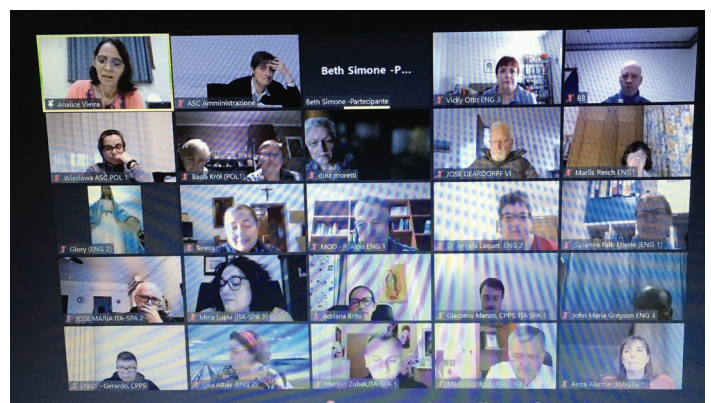
Susret je svojim sudjelovanjem obogatila dr. Donatella Acerbi, predsjednica Unije katoličkog apostolata. Donatella je podijelila iskustvo svoje karizmatične obitelji i potaknula put

zajedničkog rasta u bogatstvu različitosti. Sastanak je završen u 17:00 sati, pri čemu su svi bili zadovoljni, jer im je ovo iskustvo omogućilo da upoznaju i podijele svoje snove i oduševljenje za rastom u duhovnosti Krvi Kristove kako bi je potom prenijeli cijelom svijetu.

Svjesni da su u Crkvi snaga i veliki resurs za svijet, suradnici su tijekom sastanka izrazili želju za sustavnom, kontinuiranom formacijom, poštujući različitosti kako bi ojačali svoj karizmatički identitet, zarazili, bili privlačni i sposobni generirati nova zvanja u crkvi. Mogućnost organiziranja u tijelo, kao grane istog stabla, gdje svatko ima svoje mjesto, omogućuje suradnju i integraciju u različitost zvanja i čini našu pripadnost vidljivom.

Albertinijev i Gašparov san aktualan je i danas, jer samo jačanjem jedinstva, u znaku zajedništva, možemo biti plodno sjeme Krvi Kristove danas u svijetu.

s. Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Misa zahvalnica za 15 godina prisutnosti ASC u Mafuianeu

Povodom 15. godišnjice prisutnosti ASC u Mozambiku, župna zajednica Sv. Frumenzio proslavila je Misu zahvalnicu. Događaj je bio prilika da se potakne vjernike zajednice da se vrate u župu, budući da su ju, zbog koronavirusa prestali pohađati. Dva tjedna prije slavlja zahvale, sestre su posjetile sve obitelji iz naselja, sve ljude koje su poznavale i s kojima su dolazile u kontakt, kako bi ih podsjetile na našu karizmu, a to je ljubav prema Bogu i ljubav prema bližnjemu, posebno za one koji su doživjeli odbačenost, marginalizaciju ili čak ostavljenost.

Proslava je započela u nedjelju, 7. studenog 2021. godine nakon Mise u 8:00 sati, koju je predslavio pater ARTUR VASCO CHIPERA, iz biskupije Maputo. Vjernici i ostali svjedočili su kako je svaki bio dirnut karizmom sv. Marije De Mattias i poslanjem koje sestre provode među njima. Svjedočilo je 12 osoba: medicinska sestra iz obližnjeg zdravstvenog centra ispričala je o spašavanju trojki, zahvaljujući molitvama sestara koje su se za njih brinule u suradnji s medicinskom sestrom.

Jedna obitelj svjedočila je o očuvanju njihovog braka kada im je financijska situacija bila jako teška i nisu imali ništa. No, slijedeći savjet sestara, uspjeli su vratiti svoje financije u dobro stanje i rekli su da sve to duguju pomoći i molitvama sestara. Gospodin koji je podjelio iskustvo spašavanja svoga braka, obećao je da će (iz Mozambika) posjetiti Tanzaniju, a osim toga i da će otići u kuću maticu u Italiju da časti relikvije sv. Marije De Mattias.

Mladi su nastupali, djeca i žene plesali. Bilo je tu i svjedočenja od strane osoba s obiteljskim problemima, koje su uz pomoć sestara uspjele pronaći mir i pomirenje u svojim životima kao parovi. Izrazili su zahvalnost Bogu za milosti koje su im dane po zagovoru svete Marije De Mattias.

Dana 12. studenog 2021. godine, održali smo seminar o svetoj Mariji De Mattias i daru naše Družbe, kako bi bolje upoznali Utemeljiteljicu i našu Družbu. Sljedećeg dana pater Arthur Vasco Chipera vodio je duhovnu obnovu kako bi sve pripremio za zahvalno euharistijsko slavlje.

Dana 12. studenoga sveta misa započela je u 8:30 sati u duhu radosti i jubileja, te su nam srca bila ispunjena zahvalnošću prema Bogu. Slavili smo Misu sv. Marije De Mattias kako bismo zahvalili Bogu za velika djela koja Bog tiho činio u ljudima kojima

služimo.

Nakon Mise, vjernici su pripremili hranu i piće za sve župljane i ostale okupljene za ovu prigodu, pa i za one druge vjere. Svi su jeli i dijelili bratstvo. Na kraju proslave podijeljeni su darovi.

Ovim jednostavnim dijeljenjem želimo izraziti svoju zahvalnost za Božju dobrotu i zaštitu gdje god Družba obavlja svoje poslanje: naviještati Krista koji je prolio svoju Krv za spasenje svih.

Zahvaljujemo našim ASC sestrama iz Tanzanije koje su se ujedinile s nama u molitvi tijekom devetnice.

**s. Flaviana Alfred, ASC
Mafuiane – Mozambico**

Virutalna molitva za pokojne

Tradicija naše vjere koja nas potiče da posjetimo groblje i molimo za mrtve na Svi svete ili u tom razdoblju, postavila je pitanje: Kako to učiniti ako ste ograničeni zdravljem, udaljenosti ili Covidom, a nalazite se u Domu za starije osobe ?

Ovo pitanje me mučilo dok sam razmišljala o blagdanu Svih Svetih i Dušnom danu. Ne znam točno kako, ali tijekom molitve došla mi je misao: Zašto ne biste donijeli grobove stanovnicima putem PowerPoint prezentacije? Covid nas je tijekom posljednjih mjeseci natjerao da koristimo tehnologiju na mnogo načina, možda bi nam pružio još jedan način da povežemo ljude s njihovom prošlošću i omogućio nam način da se molimo za naše preminule rođake.

Početak listopada počela sam posjećivati stanovnike Vile St. Josepha u David Cityju, u Nebraski, i prikupljati informacije o njihovoj obiteljskoj povijesti. Polako sam skupljala djeliće informacija o njihovim supružnicima, roditeljima, bakama i djedovima, djeci, unucima, braći i sestrama koji su preminuli. Neka imena su već izbljeldjela u prošlosti, ali prikupljeno je dovoljno informacija da se započne potraga. Web stranica "Pronađi grob" pružala je slike groblja i nadgrobni spomenika te druge informacije

o rođacima koji su pokopani na svakom groblju.

Polako je PowerPoint dobivao oblik, jer je svaka grobna slika bila povezana sa zrnom krunice.

Na Svi svete, velika skupina korisnika okupila se na molitvi u blagovaonici oko velikog računala. Uz svaki dio krunice, na ekranu se pojavio novi slajd s molbom da se svi mole za voljenu osobu jednog od šticenika.

Svaki slajd sadržavao je ili sliku pokojnika ili fotografiju nadgrobni spomenika osobe koje smo se sjećali. Za vrijeme naše molitve čuli su se jecajući odgovori i trenuci tihog sjećanja od strane šticenika. Bio je to uistinu trenutak milosti za sve.

Nakon molitve nastavili smo dijeliti posebne uspomene najmilijih. Neki od stanovnika pitali su za grobove ostalih članova svoje obitelji.

Zahvaljujemo Bogu za ova sjećanja i za tehnologiju koja nas može virtualno prenijeti miljama.

s. Frances Pytlik, ASC

Josip, naš učitelj

Dok gledamo sve verzije božićne prapovijesti, Josip je prilično tih. Josip nije bio čovjek od puno riječi, ali njegova su djela mnogo govorila. Josip stolar, Josip slušatelj, Josip sanjar, Josip zaštitnik, Josip otac, Josip hranitelj, Josip ljubljeni muž. Koji nas Josipovi primjeri uče kako živjeti?

O Josipu ne znamo gotovo ništa osim kroz njegov odnos prema Mariji. Vjerojatno je bio duboko vjeran čovjek, prožet židovskim tradicijama. Njegovo povjerenje u Boga, kao što je vidljivo u njegovim odgovorima na svete snove, njegovalo se kroz njegov molitveni život. Činio se kao čovjek nježnog srca, koji nije htio izazvati nikakav javni skandal ni za Mariju ni za sebe, kada je otkrio da je Marija trudna. Ponizno je poslušao Boga, kako mu je otkriveno u snovima i doveo Mariju u svoj dom.

Njihovo opasno, ali potrebno putovanje u Betlehem, za njega je bio skok u vjeru, s obzirom na Marijinu trudnoću. Trebao je vjerovati u Božju sigurnost i da on sam može dovoljno zaštititi Mariju. Možemo li zamisliti njegovo razočaranje što nije u mogućnosti pronaći sigurno mjesto za porod? Vjerojatno se molio da Bog osigura mjesto, a na raspolaganju im je bila vrlo skromna špilja. Josip je zacijelo bio zadivljen čudom rođenja, jer je prvi put držao Isusa u naručju. Što je Josip mislio

o brojnim posjetiteljima koji su došli vidjeti Isusa, popraćeni pričama o anđelima koji pjevaju na visini i zvijezdama koje su predvodile put? Vjerojatno se pitao na što je pristao, uzevši Mariju za ženu! Josipa su snovi naveli da odvede Isusa u Egipat. Anđeo mu je rekao: "Nema vremena za pakiranje, pusti. Povjerenje!" Herodova okrutnost je izbjegnuta.

Anđeoski snovi opet su uputili Josipa da se vrati u Nazaret u dogovoreno vrijeme.

Vjera ga je vodila kroz cijeli život.

Jedna lekcija koju učimo od Josipa jest, ostati vjeran, bez obzira u kakvim se okolnostima nalazimo. Još jedna pouka je obratiti pozornost na Božje vodstvo u našim životima, kroz svoje snove, tihi glas iznutra ili od drugih, a zatim djelovati po njemu.

Učimo se štititi jedni druge u našim najranjivijim trenucima, biti nježni prema drugima, pogotovo ako ne razumijemo njihove okolnosti. Trebamo biti strpljivi i čekati pravi trenutak da krenemo, a Bog će nam pomoći da znamo kada to vrijeme dođe. Ostani budan! Budi spreman!

s. Angela Laquet, ASC

Misijski centar u ASC Domu umirovljenika

Dana 7. studenog 2021. godine, svečano smo otvorili Misijski centar u našem Domu umirovljenika. Riječ je o Institutu Regina Pacis u Ceglie del Campo (BA), teško pogođen Covid-om 19. tijekom trećeg vala.

Kao znak ponovnog rođenja i novog početka, uz naše starije sestre, stvorile smo Misijski centar u kojem želimo održati živom gorljivost za ljude svih boja, rasa i vjera i gdje molimo za cijeli svijet kojem je potrebno otkupljenje. Klanjateljice će moći doprinijeti svojim rukotvorinama, kao što su pletene marame, heklani radovi i perle, ručno izrađene karte, itd.

U Misijskom centru rade dvije ASC i nekoliko volontera. Postavljen je stalni postav rukotvorina i nekoliko foto izloga.

Tijekom dugotrajnog zatvaranja s. Donata Pepe ponovno je osmislila, pretvarajući sobe u kojima se stanovalo u kreativne radionice. Slike

na tkanini i keramici, izrada bisernih narukvica i ogrlica, rukotvorina, krunica, pribora za djevojčice itd. Umjesto očajanja i prepuštanja povijesnom trenutku, znala je iskoristiti dragocjenost vremena i sati, umnožavajući ih u kreativnosti za dobro svog dragog bližnjega.

Tog poslijepodneva, u nazočnosti Klanjateljica iz obližnjih kuća, župnika iz Ceglie i Bari Modugno, sestre Nicle Spezzati i predsjednika MediHospicea, dr. Camilla Aceta, Centar je svečano otvoren uz kratku molitvu i pripremljene pjesme od strane ASC suradnika.

Starije ASC iz Celie del Campo i dalje će biti misionari do kraja, stvarajući mjesta u svojim srcima za svako ljudsko siromaštvo ovog našeg velikog kontinenta.

s. Milena Marangoni, ASC

Božić

Jednom davno postojao je čovjek koji nije vjerovao u "Božić"...

Godine su neumorno prolazile... ali za njega nije bilo ništa. ... Sredinom prosinca primijetio je da su svi zahvaćeni ludilom kupovanja, uređenja, nizova svjetala u boji koja osvijetljavaju ulice grada. ...

Pomislio je u sebi... kakvo gubljenje sredstava, da ne govorimo o novcu....

Kad je prešao srednje godine... bio je protiv svih blagdana....

Igrom slučaja, jednog je dana u samoposluzi sreo dostojanstvenog i nasmijanog umirovljenika koji je veselo tražio pola kilograma bakalara. Trgovac ribom se odmah začudio rekavši: "Gospodine, s pola kilograma sirove ribe nećete imati ništa nakon što se ispeče!"

Umirovljeni gospodin diplomatski je odgovorio: "Poštujem i volim tradiciju svog života. Sada sam sam, ali radost i iščekivanje Božića za mene je i dalje beskrajno... Naravno, da imam prijatelja za slavlje, kupio bih cijeli kilogram, znate, ne bih htio pretjerivati... Momak se s velikim divljenjem okrenuo i rekao mu... "znaš, cijeli život sigurno nisam gledao na tradiciju.. I sam sam, možda je to razlog..."

Potom je umirovljenik pogledao trgovca ribom i gromoglasnim glasom rekao: „Molim te, daj mi kilogram najboljeg bakalara, jer će od ove godine ovaj gospodin biti za mojim stolom i Božić će nam biti ritual, jer obojica, on i ja smo konačno pronašli 'dragog prijatelja'"

Sonia Battistelli

Otajstvo utjelovljenja

Vrata su otvorena
iznutra, izvana
da li ću ući ili izaći?
Jesam li svoj gost -
Ili tražim da me puste unutra.
Konačno stići?
Da li sam otvoren? Samo pukotina, tako da samo svjetlost dođe?
Ili sam zatvoren, držeći zatvorene kapije i vrata?
... Da, da je to bila ta osoba
iz mog neposrednog okruženja
Osoba s kojom mi je teško -
kad bih mu otvorila svoje srce, od svih ljudi, nakon dugo vremena...

A da je tako, da ovaj netko pred vratima
Gost koji me ovdje tako ljubazno pozdravlja
je li sam Isus?
Hoću li ga onda pustiti da prođe?

Nedostajao bi mi dolazak neba!
NJEGA, koji mi želi pokazati put u nebo.

Put u raj?
.... prolazi kroz moje srce.
Sunce je možda još uvijek tako primamljivo
Krotka brda pred vratima
Još uvijek sjaji tako pun obećanja.
Ne bih li pozvao nebo unutra
I srce jednostavnog čovjeka
Ne bi ga prekrižio -
Sve bi bilo uzalud!

(Julia Hepperle, suradnica u Regiji Schaan)

Kalendar Vrhovne uprave

- 3. siječnja:** s. Nadia i Vijeće su imale kanonsku vizitaciju u zajednici Cesena, Italija (Regija Tanzanija)
11. siječnja: s. Nadia će sudjelovati na skupštini Međunarodne unije vrhovnih poglavara
29. siječnja: s. Wiesława i s. Maria Grazia će sudjelovati na online sastanku sa ASC-CPPS Komisiji suradnika

Rođendani: Slavimo život

30. rođendan

s. Victória M. Mangal 02. 01. 1992. Guinea

40. rođendan

s. Sara Angélica Sandoval Palácios 04. 01. 1982. Manaus

60. rođendan

s. Christina Phidelis Machiya 30. 01. 1962. Tanzanija

70. rođendan

s. Giuseppina Di Niro 24. 01. 1952. Italija

s. Mirjam Kuštreba 25. 01. 1952. Zagreb

s. Bruna Menichelli 25. 01. 1952. Italija

s. Mary Vadakumcherry 27. 01. 1952. Indija

80. rođendan

s. Angela Appugliese 01. 01. 1942. Italija

s. Marta Jurasik 08. 01. 1942. Wrocław

s. Darlene Stoecklein 09. 01. 1942. SAD

s. Janina Sygut 19. 01. 1942. Wrocław

Preselile su u kuću Očevu

05. 12. 2021.	s. Katarina Vujeva	Zagreb
07. 12. 2021.	s. Celeste Odorizzi	SAD
28. 12. 2021.	s. Elżbieta Bukis	Wrocław
31. 12. 2021.	s. Assunta Mansillo	Italija

Međunarodno Glasilo
Klanjateljice Krvi Kristove

„Na tvoju riječ...“

Međunarodno glasilo
Klanjateljice Krvi Kristove
Vrhovna uprava
 Via Maria De Mattias 10, I - 00183 Roma
Godina XXV. - br. 1, siječanj 2022.

Uredništvo:
Maria Grazia Boccamazzo, ASC
Debora Brunetti

Prijevod
s. Snježana Pavlović - hrvatski
s. Betty Adams - engleski
s. Anastazia Floriani - kiswahili
s. Bozena Hulisz - poljski
s. Clara Albuquerque - portugalski
s. Miriam Ortiz - španjolski
s. Johanna Rubin - njemački